

تهدیدها و اقدامات آمریکا علیه زیرساخت‌های غیرنظامی ایران را ضربه‌ای بی‌سابقه به مبانی بنیادین حقوق بشردوستانه بین‌المللی است؛ اگر تهدید زیرساخت‌های مدنی عادی شود هیچ کشوری مصون نخواهد ماند.

اسماعیل بقائی سخنگوی وزارت امور خارجه ایران؛

سخنگوی وزارت امور خارجه ایران به مناسبت سالروز تصویب معاهدات چهارگانه ژنو ۱۹۴۹ درباره حقوق جنگ (حقوق بشردوستانه بین‌المللی) با انتشار پیامی در شبکه ایکس، تهدیدها و اقدامات آمریکا علیه زیرساخت‌های غیرنظامی ایران را ضربه‌ای بی‌سابقه به مبانی بنیادین حقوق بشردوستانه بین‌المللی دانست.

به گزارش اسپادانا خبر، اسماعیل بقائی در این پیام که به مناسبت هفتاد و هفتمین سالگرد تصویب معاهدات چهارگانه ژنو ۱۹۴۹ درباره حقوق درگیری‌های مسلحانه تصویب شده اقدام آمریکا در حمله یا تهدید به حمله به زیرساخت‌های غیرنظامی ایران را ضربه‌ای بی‌سابقه به مبانی بنیادین حقوق بشردوستانه بین‌المللی دانست.

سخنگوی وزارت امور خارجه در این پیام، نوشت:

«امروز ۱۲ اوت، سالروز تصویب کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو در سال ۱۹۴۹ است که مهمترین قواعد حقوق جنگ را تدوین کرد و اصول بنیادینی چون «تمایز» بین اهداف نظامی و غیرنظامی، «تناسب»، «ضرورت نظامی»، و «جلوگیری از درد و رنج غیرضروری» را برای متمدن‌تر کردن انسان‌ها و انسانی‌تر کردن جنگ‌ها بنیان نهاد.

بنیانگذاران این معاهدات چهارگانه قطعاً تصور نمی‌کردند که در سال ۲۰۲۶ میلادی، ۷۷ سال بعد از تصویب این اسناد، آمریکا به عنوان کشور مقرر سازمان ملل متحد و عضو دائم شورای امنیت، مکرراً تهدید به حمله به زیرساخت‌ها، پل‌ها و نیروگاه‌های یک کشور بکند و در عمل نیز مرتکب چنین جنایاتی شود!

جامعه بین‌المللی، دولت‌های عضو کنوانسیون‌های ژنو و دولت سوئیس به عنوان امین این کنوانسیون‌ها، نمی‌توانند از کنار چنین نقض‌های بی‌سابقه‌ای که مصداق آشکار جنایت جنگی بوده است، بی‌تفاوت عبور کنند. ماده مشترک نخست کنوانسیون‌های ژنو صرفاً دولت‌ها را به رعایت این اسناد ملزم نمی‌کند، بلکه آنان را مکلف می‌سازد «رعایت مفاد کنوانسیون‌ها را تضمین کنند». سکوت در برابر تهدید آشکار علیه اهداف غیرنظامی، صرفاً انفعال سیاسی نیست؛ تضعیف یکی از بنیادی‌ترین دستاوردهای تمدنی و حقوقی بین‌المللی پس از جنگ جهانی دوم است.

هرجا که قانون در برابر قدرت سکوت کند، آنچه فرو می‌ریزد تنها یک پل یا یک نیروگاه نیست؛ اعتماد بشر به امکان حاکمیت قانون در روابط بین‌الملل است.

اگر حمله به زیرساخت‌های مدنی یا تهدید به حمله به آنها به رفتاری عادی در روابط بین‌الملل تبدیل شود، دیگر هیچ کشوری نمی‌تواند نسبت به مصونیت بیمارستان‌ها، شبکه برق، پل‌ها، تأسیسات آب، یا سایر شریان‌های حیاتی خود در برابر تعرض دیگران مطمئن باشد. این روند، صرفاً تهدیدی علیه یک دولت نیست؛ عقب‌گردی برای کل نظام حقوقی‌ای است که بشریت در

مسیر مدنیت و مهار خشونت بنا کرده است.

با این همه برای ما ایرانیان، پاسخ اما روشن است:

کوه، از طوفان نگردد ذره‌ای از جای خویش
مرد راه عشق را، صد فتنه نتواند شکست.»

برچسب ها: [جنگ](#) [1]

[وزارت امور خارجه](#) [2]

[حقوق بشر](#) [3]
